... Stacja w bazylice ⊠w. Piotra. "Ojcze, nadesz⊠a godzina, ws⊠aw Syna Twego"... 1. Msza na wigili⊠Wniebowst⊠pienia Pa⊠kiego (Vocem jucunditatis). Teksty mszalne s⊠ te same, co w pi⊠t⊠ niedziel⊠po Wielkanocy, z wyj⊠tkiem episto⊠y i ewangelii, kt⊠e s⊠ w⊠asne (wigili⊠t⊠wprowadzono dopiero na prze⊠omie VIII i IX wieku). Episto⊠a i ewangelia ukazuj⊠ nam wniebowst⊠pienie Pa⊠kie w dw⊠h obrazach: w obrazie triumfuj⊠cego Zwyci⊠cy, i powracaj⊠cego Syna. Introit, jak i wszystkie inne teksty mszalne, nie tchnie owym nastrojem pokutnym, kt⊠y cechuje inne wigilijne formularze mszalne. Ko⊠ci⊠przej⊠y jest niepodzielnie my⊠l⊠ o powrocie Pana Jezusa do niebieskiej ojczyzny, tote⊠ z rado⊠ci⊠ g⊠osi ca⊠emu ⊠wiatu odkupienie, kt⊠ego uroczystym potwierdzeniem jest w⊠a⊠nie wst⊠pienie Pana do nieba. W odr⊠ieniu od innych dni wigilijnych ⊠piewamy dzi⊠ we Mszy ⊠w. Gloria. Kolekta, nie nawi⊠zuj⊠c ani do wigilii, ani do wniebowst⊠pienia, zwi⊠e wyra⊠a pro⊠b⊠o prawo⊠⊠my⊠li i uczynk⊠, czyli wed⊠ug s⊠⊠ ⊠w. Jakuba o wiar⊠czynn⊠. Episto⊠a obja⊠nia tekst psalmu 67 (wiersz 19) odnosz⊠cy si⊠⊠ci⊠le do wniebowst⊠pienia: ?Wst⊠pi⊠e⊠ na wysoko⊠⊠ pojma⊠e⊠ pojmanych, nabra⊠e⊠ dar⊠ mi⊠zy lud⊠mi". Dary te, to charyzmaty i powo⊠ania w Ko⊠ciele; maj⊠ one na celu kszta⊠towanie mistycznego Cia⊠a Chrystusowego, aby wszyscy osi⊠gn⊠i w nim ?miar⊠pe⊠nego wzrostu dojrza⊠o⊠ci Chrystusowej". Alleluja przypomina nam raz jeszcze pascha⊠ jako symbol Chrystusa zmartwychwsta⊠ego, kt⊠y ?nas opromieni⊠". Nast⊠nie s⊠yszymy znowu wspania⊠e s⊠owa, w kt⊠ych Pan Jezus streszcza ca⊠e swe ziemskie ⊠ycie: ?Wyszed⊠em od Ojca..." Niewypowiedzianie pi⊠na ewangelia wyj⊠a jest z modlitwy arcykap⊠a⊠kiej, kt⊠⊠ Zbawiciel zanosi⊠ do Ojca przed m⊠⊠ swoj⊠. M⊠i w niej o ofierze swojej, kt⊠⊠ sk⊠ada za grzeszn⊠ ludzko⊠⊠ ?A ja za nich po⊠wi⊠am samego siebie" (Jn 17, 19) i w rzewnych s⊠owach poleca Ojcu tych, kt⊠zy w Niego uwierzyli. Niebawem dzie⊠o Jego zostanie ostatecznie dokonane. W antyfonie na ofiarowanie sk⊠adamy Panu dzi⊠czynienie za ⊠ask⊠odnowienia duchowego: ?W⊠o⊠y⊠ ⊠ycie w dusz⊠moj⊠". Tak⊠e i antyfona na Komuni⊠⊠w. jest pie⊠ni⊠ pochwaln⊠, w kt⊠ej g⊠uje ?alleluja!". W modlitwie po Komunii ⊠w. prosimy podobnie jak w kolekcie, ⊠eby pragnienia nasze zgodne by⊠y z wol⊠ Bo⊠⊠ i dozna⊠y wys⊠uchania. 2. Dwa obrazy wniebowst⊠pienia. Dzisiejsza episto⊠a i ewangelia ukazuj⊠ nam dwa obrazy, kt⊠e przedstawiaj⊠ powr⊠ Pana Jezusa do nieba; pierwszy z nich jest bojowy, drugi tchnie pokojem. a) Chrystus Pan, boski bohater, stoczy⊠ b⊠ z panem tego ⊠wiata, szatanem. Na Golgocie skruszy⊠ On bro⊠i zbroj⊠przeciwnika (Ps 67) i odni⊠⊠ walne zwyci⊠two. Dzi⊠ za⊠ w triumfie nios⊠c bogaty ⊠up wst⊠uje do nieba. Wniebowst⊠pienie jest pochodem triumfalnym boskiego Zwyci⊠cy. ?Pojmani", kt⊠ych ze sob⊠ wiedzie, to dusze odkupione, a wi⊠ i my. Dary, kt⊠e rozdziela, to zbawienne ⊠aski Ko⊠cio⊠a. Episto⊠a wyszczeg⊠nia te dary: s⊠ to r⊠e postacie dzia⊠alno⊠ci w Ko⊠ciele, maj⊠ce na celu rozbudow⊠mistycznego Cia⊠a Chrystusowego. Mo⊠na by tu snu⊠rozwa⊠ania na temat dw⊠h my⊠li: i ja r⊠nie⊠ jestem w liczbie ?pojmanych" Chrystusowych, id⊠cych za triumfalnym Jego pochodem; jakie te⊠ dary przeznaczy⊠ On dla mnie? - Jestem ?pojmany", r⊠nocze⊠nie jednak jestem odkupiony; jestem niewolnikiem Chrystusowym, a r⊠nocze⊠nie cz⊠owiekiem wolnym; d⊠wigam jarzmo Pa⊠kie, ale⊠jarzmo Jego s⊠odkie jest, a brzemi⊠Jego lekkie. - A dary? Ile⊠ ich od Niego otrzyma⊠em! ⊠ask⊠chrztu ⊠w., ⊠ask⊠bierzmowania, a mo⊠e i ⊠wi⊠e⊠kap⊠a⊠kich; ⊠aski stanu i powo⊠ania; dar modlitwy, dary Ducha ⊠wi⊠ego. Ponadto otrzyma⊠em jeszcze dary

przyrodzone, jak rozum, uczucia, dobro cnoty... Cierpienia i krzy e r nie s darami Bo ymi. Wszystkie te dary sp yn na nas ze zwyci twa Chrystusa na krzy u, z Jego dzie a odkupienia; ale maj one tak e powi szy Jego triumf. I ja r nie powo any jestem do pomna ania Jego chwa y. b) Drugi obraz, kt y nam Ko ci dzi ukazuje, tchnie pokojem: Syn powraca w dniu swego wniebowst pienia do domu Ojca. B Ojciec wys a jedynego Syna swego na wiat i powierzy Mu trudne zadanie do spe nienia. Syn chlubnie wykona zlecenie Ojca, teraz za powraca do Niego i m i: ?(Ojcze) dokona em dzie a, kt e mi zleci , a teraz ws aw mnie Ty, Ojcze, u siebie samego chwa , kt mia em u Ciebie pierwej, nim powsta wiat". Nast nie ukazuje Ojcu przybranych braci swoich i siostry, kt ych ze sob przywi , tzn. ludzi odkupionych. Ojciec za z rado ci i mi o ci bierze w ramiona swego jednorodzonego Syna i te przybrane dzieci i przyciska do serca. - I ja r nie powinienem wykona dzie o, kt e mi Ojciec zleci . B d wierny a do mierci! (Czytanie Pisma w.: 1 P 5). (ROK LITURGICZNY, Pallottinum, 1956)